

Sygnatura akt IIIRC 231/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca Sędzia Sądu Rejonowego Agata Gronkiewicz

Protokolant sekretarz Kinga Kamińska-Niedziela

po rozpoznaniu w dniu 07.04.2016 roku w Starogardzie Gd.

sprawy z powództwa małoletniego O. A. zastępowanego przez matkę A. Z.

przeciwko M. A.

o podwyższenie alimentów

I. Alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...) w sprawie (...) od pozwanego M. A. na rzecz małoletniego powoda O. A. podwyższa z dniem 15.06.2015r. z kwoty po 450zł miesięcznie do kwoty po 700 \siedemset \zł miesięcznie, płatnej do rąk matki A. Z. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Odstępuje od obciążania stron kosztami procesu.

IV. Wyrokowi w pkt I-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem, wniesionym w dniu 20 maja 2015 r., skierowanym przeciwko M. A., małoletni O. A., zastępowany przez matkę A. Z. domagał się podwyższenia alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)r. sygn. akt (...)z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 1.000 zł miesięcznie, poczynając od dnia 15 czerwca 2015 r., uzasadniając żądanie wzrostem kosztów utrzymania małoletniego powoda o koszty związane z leczeniem, pogorszeniem sytuacji materialnej matki małoletniego, która od grudnia 2014 r. przebywa na dwuletnim urlopie wychowawczym, a także poprawą sytuacji materialnej pozwanego, który od września 2014 r. mieszka i pracuje w L., osiągając większe dochody niż uprzednio.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 07.04.2016 r. M. A. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 550 zł miesięcznie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje fakt, że małoletni O. A. jest synem pozwanego M. A. i A. Z..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...)z dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt (...) zasądzono od pozwanego M. A. na rzecz małoletniego powoda tytułem alimentów:

- kwotę 500 zł tytułem wyrównania - za okres od dnia (...)r. do dnia (...) r. oraz

- poczynając od dnia 01.09.2014 r. kwotę po 450 zł miesięcznie, płatną do rąk matki A. Z. do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty.

W chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym w 2014 r. małoletni powód miał niespełna rok, pozostawał pod opieką lekarza kardiologa, neurologa oraz pediatry. W okresie od stycznia 2014 r. do końca marca 2014 r. powód był na siedmiu wizytach w Poradni Medyk w C. (wizyty kontrolne oraz wynikające ze schorzeń małoletniego). Małoletni otrzymał skierowania do trzech poradni- kardiologicznej, chirurgii dziecięcej oraz na USG mózgowia.

Z uwagi na katar alergiczny małoletni często wymiotował co powodowało konieczność częstszego prania jego ubrań.

Usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego powoda wynosił wówczas około 900 zł miesięcznie. Na powyższą kwotę składały się: koszty wyżywienia - około 250 zł, zakupu ubrań - 50 zł, środków higieny - 60 zł, pampersów - 150 zł, leków i środków z apteki - 80 zł, dojazdów do lekarzy - 100 zł miesięcznie. Nadto, matka małoletniego powoda dokładała się swoim rodzicom kwotą po 400 zł miesięcznie (za siebie i dziecko) do kosztów utrzymania mieszkania, zatem część przypadająca na dziecko wynosiła 200 zł miesięcznie.

Matka małoletniego przybywała wówczas na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu otrzymywała dochód rzędu 1.080 zł. Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego zamierzała ona pozostać na urlopie wychowawczym.

A. Z. wraz z małoletnim mieszkała u swoich rodziców, dokładając się do opłat mieszkaniowych kwotą 400 zł miesięcznie. Mieszkanie, w którym zamieszkiwali było trzypokojowe, czynsz za nie wynosił około 800 zł miesięcznie, a opłata za energię - około 250 zł miesięcznie. Matka małoletniego na swoje wyżywienie przeznaczała kwotę około 300 zł miesięcznie, a na środki higieny - 20 zł miesięcznie.

W 2014 r. M. A. miał 31 lat, mieszkał z rodzicami w C. i pracował w p. w Z.. Jego miesięczne dochody wynosiły około 1.260 zł, czasami otrzymywał on dodatek za pracę w nocy w kwocie 50 zł. Na dojazd własnym samochodem do pracy pozwany wydawał miesięcznie kwotę ok. 500 zł. Pozwany nie uiszczal na rzecz swoich rodziców żadnych kwot tytułem opłat, czasami kupował jedynie jedzenie. Pozwany nie widywał się z powodem. Koszt miesięcznego wyżywienia pozwanego wynosił wówczas około 200-300 zł. Nadto pozwany opłacał miesięczne raty kredytu w kwocie 138 zł, zaciągniętego na zakup pralki i lodówki.

dowód: odpisy z akt sprawy (...) w tym wyrok wraz z uzasadnieniem: k. 115- 147

Obecnie małoletni ma niespełna 3 lata, posiada orzeczenie o niepełnosprawności, pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów. Małoletni wymaga 2 - 3 razy w tygodniu rehabilitacji, którą A. Z. przeprowadza samodzielnie. O. A. nadal mieszka wraz z matką u rodziców A. Z.. W mieszkaniu tym oprócz w/w zamieszkuje również brat A. Z..

Usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniego powoda wynosi około 900-1.000 zł miesięcznie. Na powyższą kwotę składają się: koszty wyżywienia - około 400 zł, zakupu ubrań - 70 zł, środków higieny (w tym pampersy) - 170 zł, leków- 60 zł, dojazdów do lekarzy - 110 zł, inne jednorazowe wydatki - 50 zł miesięcznie (w tym m.in. zakup mebli, remont), zabawki- 15 zł. Nadto, matka małoletniego winna dokładać rodzicom do kosztów utrzymania mieszkania 400 zł miesięcznie (tj. po 200 zł za siebie i 200 zł za dziecko), lecz w uwagi na brak funduszy dokłada swoim rodzicom kwotę po 250 zł miesięcznie.

A. Z. przebywa w chwili obecnej na urlopie wychowawczym. Na miesięczny dochód matki małoletniego składają się: zasiłek wychowawczy w wysokości 400 zł, zasiłek pielęgnacyjny - 153 zł, zasiłek rehabilitacyjny - 80 zł, świadczenie rodzinne - 89 zł oraz uiszczane przez pozwanego alimenty w wysokości 450 zł. Matkę małoletniego finansowo w miarę możliwości wspierają jej rodzice.

Rodzice A. Z. ponoszą następujące miesięczne koszty utrzymania: energia - 309 zł, czynsz za mieszkanie - 733,08 zł. A. Z. planuje wrócić do pracy. W dniu 11.03.2016 r. matka małoletniego złożyła do P. P. w C. wniosek o przyjęcie O.

A. od września 2016 r. do przedszkola. Do chwili obecnej, matka małoletniego nie otrzymała odpowiedzi na powyższy wniosek.

M. A. od końca 2014 r. mieszka w L., gdzie pracuje jako piekarz. Od maja 2015 r. zarabia on 1.700 funtów brytyjskich miesięcznie. Pozwany mieszka u znajomych i płaci 600 funtów miesięcznie za mieszkanie. Na dojazdy M. A. wydaje 120 funtów miesięcznie, na wyżywienie przeznacza kwotę 150 funtów miesięcznie, zakup ubrań i środków czystości to kwota 50 funtów miesięcznie oraz na alimenty na syna ok. 100 funtów. Po uiszczeniu wszystkich opłat i kosztów swego utrzymania pozwanemu pozostaje do dyspozycji średnio kwota 600 funtów tj. ok. 3.300 zł (uwzględniając kurs 1 funta brytyjskiego na 5,50 zł). Powyższą kwotę pozwany odkładał ale wspomagał także finansowo swoją matkę. W grudniu 2015 r. pozwany ożenił się. Koszt wesela wynosił 2.500 zł. Żona M. A. przebywa w Polsce. Poza małoletnim powodem pozwany nie posiada innych dzieci.

Pozwany przekazał przez znajomych prezent urodzinowy dla syna, widział się z synem przed Bożym Narodzeniem w 2015 r. i dał małoletniemu prezent.

dowody: zaświadczenie k. 4, k. 5, k. 26-28, k. 30, dokumentacja medyczna k. 6-9, k. 29, k. 31-57, k. 83-85, zaświadczenie o zarobkach k. 64-66, k. 98-100, orzeczenie k. 67, zeznania A. Z. k. 71-72, k. 110-112, zeznania M. A. k. 72-73, k. 105-106, wykaz kosztów utrzymania małoletniego k. 81-82, faktura k. 87, k. 90, wykaz opłat k. 88, paragony k. 89, 91-92, k. 153-154, wniosek k. 149-152, oferty pracy k. 155-174

Urzędy pracy w G., S. i T. nie dysponowały ofertami pracy z korzystniejszym wynagrodzeniem niż otrzymuje obecnie pozwany.

vide: informacje k. 79, 93, 102

Powyższy stan faktyczny Sąd oparł na dowodach z dokumentów przedstawionych przez strony w postaci rachunków, zaświadczeń o zarobkach, zaświadczeń o stanie zdrowia małoletniego powoda oraz odpisach dokumentów z poprzedniej sprawy alimentacyjnej o sygn. (...), w tym wyroku wraz z uzasadnieniem, które nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Sąd dołączył do niniejszej sprawy odpisy poszczególnych dokumentów z akt (...), albowiem nie było możliwości dołączenia do niniejszej sprawy tych akt, gdyż zostały one dołączone do innej sprawy toczącej się w tutejszym Sądzie, jako dowód w sprawie.

Nadto należało uznać za wiarygodne zeznania stron w takim zakresie, w jakim są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym materiałem zebrany w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. Z. co do jej sytuacji materialnej oraz przeważającej części kosztów utrzymania syna stron. Wątpliwości Sądu wzbudziła wskazana przez A. Z. kwota 500 zł tytułem wydatków na zakup żywności dla małoletniego powoda. Sąd biorąc pod uwagę wiek małoletniego uznał, iż przedstawiona przez A. Z. kwota jest wygórowana. Z przedstawionych przez A. Z. paragonów wynika, iż przeznacza miesięcznie na zakup żywności dla małoletniego kwotę około 169,81 zł. Dodatkowo jak wynika z zeznań matki, miesięczny koszt zakupu mleka modyfikowanego dla małoletniego wynosi około 100 zł. Nadto, A. Z. zeznała, że koszt ugotowania jednego obiadku dla dziecka to ok. 4,50 zł (co w skali miesiąca daje kwotę rzędu 135 zł). Do powyższych wydatków dochodzą jeszcze kwoty niezbędne na zakup drugich śniadań, podwieczorków, przekąsek i owoców dla dziecka. Tym samym, koszt wyżywienia dla małoletniego powoda w ocenie Sądu, to kwota rzędu 400 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu, jest to usprawiedliwiony koszt, biorąc pod uwagę choćby zasady doświadczenia życiowego. Wskazać trzeba, że strona pozwana kwestionowała także pozostałe opisane przez matkę dziecka miesięczne koszty jego utrzymania. Podkreślenia wymaga jednak fakt, iż w ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania małoletniego opisane przez matkę przykładowo na 170 zł za środki higieny (w tym pampersy), 15 zł za koszt zabawek, 70 zł za koszt ubrań (w tym zakup butów dla dziecka), 30 zł koszt zakupu witamin - stanowił niewygórowany koszt utrzymania 3 letniego powoda, wręcz zapewniający jedynie minimum egzystencji w porównaniu z możliwościami zarobkowymi ojca dziecka (ok. 9.000 zł miesięcznie). Jednocześnie Sąd przyjął, że koszt partycypacji dziecka w utrzymaniu mieszkania wynosi 200 zł w skali miesiąca, gdyż A. Z. podała, że taką kwotę za dziecko powinna płacić rodzicom, lecz tymczasowo płaci mniej z uwagi na brak środków. Nadto, zauważyć trzeba,

że do powyższych kosztów (wynoszących ok. 900 zł) dochodzą jeszcze niesystematyczne koszty utrzymania takie jak zakup leków w razie choroby, dojazd do lekarza, zakup mebli dla dziecka (np. łóżeczka).

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego co do aktualnych kosztów jego utrzymania. Sąd dał także wiarę zeznaniom pozwanego co do otrzymywanego przez niego wynagrodzenia za pracę, gdyż pozwany przedłożył stosowne zaświadczenie potwierdzające tę okoliczność.

Roszczenie małoletniego powoda jest zasadne i jako takie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 138 krio zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego można żądać tylko wtedy gdy nastąpiła zmiana stosunków. Zamiana ta musi dotyczyć okoliczności, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, który związany jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, z drugiej zaś - z zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 krio). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane wyznacza treść art. 96 krio, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są zobowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, leczenia) jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek, wypoczynku.

Rozstrzygnięcie o żądaniu podwyższenia alimentów w niniejszej sprawie wymagało zatem ustalenia czy zaszła istotna i trwała zmiana stosunków pomiędzy stronami, która uzasadniałaby ustalenie, iż wzrosły koszty utrzymania małoletniego lub zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego.

Wprawdzie matka małoletniego powoda nie wykazała jakoby znacznie zwiększyły się koszty utrzymania małoletniego powoda, nie mniej jednak Sąd, analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a także uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, uznał, że sytuacja małoletniego powoda od daty poprzedniego orzeczenia w sprawie alimentów na jego rzecz, do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu, uległa zmianie. Od ostatniego ustalenia alimentów minął 1 rok i 8 miesięcy. Już tylko z tego powodu oczywistym jest wzrost kosztów utrzymania małoletniego O. A. podyktowany chociażby rosnącą inflacją oraz wiekiem dziecka. Biorąc pod uwagę wskaźniki inflacji czy poziom wzrostu minimalnego wynagrodzenia w tym okresie, alimenty powinny zostać zwaloryzowane.

Dla określenia usprawiedliwionych potrzeb powoda zasadnicze znaczenie miała też kwestia zamożności i sytuacji zarobkowej zarówno matki, jak i ojca powoda.

Analizując status życiowy inicjującej w imieniu małoletniego powoda niniejsze postępowanie, uznać należy, iż jej sytuacja życiowa uległa pogorszeniu w porównaniu z chwilą orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej, kiedy przebywała na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu otrzymywała dochód rzędu 1.080 zł miesięcznie. Obecnie A. Z. przebywa na bezpłatnym urlopie wychowawczym. Jej jedyny dochód stanowią: zasiłek wychowawczy w wysokości 400 zł, zasiłek pielęgnacyjny - 153 zł, zasiłek rehabilitacyjny - 80 zł, świadczenie rodzinne - 89 zł oraz uiszczane przez pozwanego alimenty.

Dokonując oceny sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego, przyjąć należy, że zmieniła się ona na korzyść. Jego wynagrodzenie w ostatnich niespełna dwóch latach wzrosło pięciokrotnie. Pozwany otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1.700 funtów miesięcznie z czego przeznaczą na swoje utrzymanie kwotę około 920 funtów miesięcznie, uiszcza alimenty w kwocie ok. 100 funtów, tak więc M. A. pozostaje jeszcze do dyspozycji kwota 680 funtów miesięcznie co daje ok. 3.700 zł wolnych środków miesięcznie.

W świetle tego, co zostało wyżej powiedziane, podkreślić należy z całą stanowczością, że z posiadaniem dzieci wiąże się odpowiedzialność za ich los, rozwój i utrzymanie. Rodzice, winni się zatem dzielić z dziećmi wszystkim co mają, z uwzględnieniem faktu, że poziom i standard życia dziecka winien być co najmniej taki sam jak poziom życia rodziców (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r. w sprawie III CZP 91/86, opubl. OSNC z 1988 r., z. 4, poz. 42).

Mając na uwadze ustalenia opisane wyżej, zważając na fakt, iż potrzeby małoletniego wzrosły, a sytuacja materialna matki małoletniego pogorszyła się, jak również mając na względzie, iż sytuacja zarobkowa i majątkowa pozwanego uległa istotnemu polepszeniu, Sąd podniósł wysokość alimentów do kwoty po 700 zł miesięcznie, uwzględniając w nich koszty waloryzacji świadczenia alimentacyjnego oraz zwiększonych potrzeb małoletniego powoda. Alimenty we wskazanej kwocie mieszczą się w ramach obecnych możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, z uwzględnieniem jego sytuacji zawodowej i osobistej.

Tak ustalona kwota alimentów, przy nieco mniejszym wkładzie finansowym matki powoda pozwoli w ocenie Sądu na zaspokojenie bieżących, uzasadnionych potrzeb małoletniego. Zauważyć trzeba, że pozwany podał, iż nie posiada żadnych oszczędności z pracy w Anglii, gdyż wspomaga finansowo także swoją matkę. W tym miejscu podkreślenia wymaga fakt, iż zdaniem Sądu, pozwany winien w pierwszej kolejności łożyć na utrzymanie swego małoletniego syna. Nadto, zauważyć trzeba, że skoro tak znacznie wzrosły zarobki pozwanego, to zakładając prawo dziecka do życia na równej stopie życiowej z rodzicem, wydatki w mał. O. nie można w tej chwili ograniczać jedynie do zapewniających podstawowych warunków egzystencji. Naturalnym bowiem jest, że w sytuacji, gdy zobowiązany do alimentacji posiada skromne dochody, automatycznie usprawiedliwione potrzeby jego dziecka będą ograniczone do takich, które zapewniają jedynie podstawowe warunki egzystencji. Jednakże w miarę wzrostu zarobków zobowiązanego do alimentacji ojca, wydatki dziecka mogą być proporcjonalnie powiększane o koszty rozwoju zainteresowań dziecka, jego dodatkowej edukacji, koszty związane z organizowaniem czasu wolnego, koszty zakupu droższych ubrań, zabawek itp. Nie sposób bowiem przyjąć, że mimo, że zarobki zobowiązanego do alimentacji ojca byłyby wysokie - usprawiedliwione potrzeby jego dziecka miałyby ograniczać się tylko do zakupu podstawowych produktów. Takie założenie przeczyłoby idei równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Skoro więc możliwości zarobkowe pozwanego w niniejszej sprawie znacznie się zwiększyły, uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda nie może być utożsamiane z zaspokojeniem jedynie podstawowych warunków egzystencji.

Sąd miał na uwadze okoliczność, że obowiązek alimentacyjny obciąża także drugiego z rodziców - matkę A. Z., która powinna również partycypować w kosztach utrzymania dziecka - co zresztą stara się czynić w większym wymiarze niż pozwany. Sprawuje ona bowiem codzienną opiekę nad małoletnim synem. Czynności wykonywanych przez nią codziennie nie sposób przeliczyć na określone kwoty pieniężne, lecz fakt ten winien być uwzględniony przy rozstrzygnięciu sprawy o alimenty, bowiem to na matce dziecka spoczywa całkowity ciężar codziennej opieki i troski nad dzieckiem, przygotowywania mu posiłków, prania ubrań, wspólnych zabaw, kąpieli, rehabilitacji, opieki w czasie choroby itp. Zatem, w ocenie Sądu matka dziecka przez swoje osobiste starania również spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka. Skoro rodzice dziecka nie tworzą wspólnego gospodarstwa domowego, to nie sposób nie uwzględnić, rozkładając udział finansowy każdego z rodziców w finansowaniu potrzeb dziecka, osobistych starań matki, czynionych każdego dnia o rozwój fizyczny, duchowy syna przez co rozumie się starania o jego wychowanie, pielęgnowanie, nadzór nad nim, przyrządzanie posiłków itp. Sam przepis art. 135 § 2 krio stanowi bowiem, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Tymczasem pozwany nie bierze żadnego udziału w codziennej opiece nad synem i ma z nim jedynie sporadyczny kontakt z małoletnim O..

Jednocześnie zauważyć trzeba, że pozwany nie posiada innych małoletnich dzieci, zatem winien on w maksymalny możliwy dla siebie sposób przyczyniać się do pokrycia kosztów utrzymania syna.

Nadto, podkreślić trzeba, że akcentowane przez pozwanego fakt, iż dziecko otrzymuje dodatek pielęgnacyjny i rodzinne (łącznie 230 zł), zatem w tym zakresie koszt utrzymania powoda ponosi Państwo nie jest uzasadnione albowiem zgodnie z treścią art. 135 § 3 krio - świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 859, z późn. zm.) podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji oraz świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego. U podstaw przyjętego w omawianym przepisie rozwiązania można dopatrywać się założenia, że świadczenia socjalne stanowiące pomoc materialną ze strony państwa nie powinny być

traktowane w ten sam sposób co dochody uprawnionego, w tym dochody z majątku dziecka (art. 133 § 1), a w efekcie nie powinny uchylać ani nawet pomniejszać obowiązku alimentacyjnego. Zachowuje aktualność stanowisko, wyrażone w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z 11 grudnia 1967 r. (III CZP 56/67, L..pl nr (...)), zgodnie z którym zasądzać należne dziecku alimenty, sąd nie bierze pod uwagę zasiłku rodzinnego, tzn. zasądza alimenty w takiej wysokości, w jakiej zasiłki by je, gdyby zasiłek rodzinny nie był pobierany.

Mając na względzie powyższe słusznym jest stanowisko przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, że kwota alimentów winna ulec podwyższeniu. Zdaniem Sądu, kwota dochodzona w pozwie w niniejszej sprawie (1.000 zł) była zbyt wygórowana. Uwzględniając koszt utrzymania małoletniego powoda, możliwości zarobkowe pozwanego, Sąd uznał za słuszne podwyższenie alimentów o kwotę 250 zł i ustalenie ich na poziomie 700 zł, poczynając od dnia 15.06.2015 r. (po dniu wniesienia pozwu) i oddalił powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzekł na podstawie cytowanych wyżej przepisów oraz art. 135 i 138 kro (pkt I i II wyroku).

W punkcie III wyroku Sąd, na mocy art. 102 kpc - odstąpił od obciążania stron kosztami sądowymi. Sąd uznał, iż brak jest podstaw do obciążania strony powodowej kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej w części w jakiej strona powodowa przegrała sprawę z uwagi na trudną sytuację materialną A. Z..

Sąd nadał również wyrokowi w jego punkcie pierwszym, to jest podwyższającym alimenty rygor natychmiastowej wykonalności albowiem zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty - co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa.